

IS SCHADE DOOR NATUURLIJKE DROOGTE VERZEKERD VIA DE BRANDPOLIS?

Het is ondertussen, al dan niet veroorzaakt door de klimaatverandering, een vaststelling dat de zomers in België meer en meer droger en warmer worden. U zult de discussie met de landbouwers herinneren waarbij een captatieverbod werd uitgevaardigd in verschillende Vlaamse gemeenten en/of provincies tijdens de zomermaanden.

Vooraf in streken met klei- of veengronden stelt het voormelde een probleem met schade aan de bovenliggende constructies tot gevolg.

Waar de brandverzekering wel dekking verleent voor natuurrampen, zoals aardverschuivingen of grondverzakkingen zijn vele verzekeraars in bovenvermelde schadegevallen de mening toegedaan dat er dan enkel sprake is van inkrimping van de grond en niet van een grondverzakking in de zin van de brandpolis waardoor er dan geen dekking dient verleend te worden onder de brandpolis.

Dergelijke visie werd vaak ingenomen en dit ondanks het feit dat er in 2005 al een wijziging van de wet was doorgevoerd met de bedoeling de consumenten een betere, en vooral ruimere, bescherming te geven.

Zodoende werden, en worden nog steeds, sommige eigenaars van woningen geconfronteerd met de melding dat er geen dekking is voor de scheuren in hun woning door de inkrimping van de ondergrond.

Waar de Rechtbanken vaak de visie van de brandverzekeraars genegen waren, met name dat er voor dergelijke schade geen dekking is onder de brandpolis, is er eind 2020 een vonnis door de Ondernemingsrechtbank te Gent, afdeling Kortrijk uitgesproken waarbij de Rechtbank geoordeeld heeft dat de schade ingevolge langdurige droogte wel als een natuurramp moet aanzien worden en dus wel onder de dekking van de brandpolis valt.

M.a.w. langdurige droogte met inkrimping van de ondergrond tot gevolg is volgens voormelde Rechtbank wel een gedekt schadegeval onder de brandpolis.

Of vele andere Rechtbanken dit voorbeeld zullen volgen, zal nog moeten blijken nu één en ander teruggaat op de interpretatie van bepaalde terminologieën uit die brandpolis dewelke elke rechter op soevereine wijze dient te beoordelen.

Mogelijks is er duidelijkheid op komst.

Er zijn ondertussen wetgevende initiatieven genomen waarbij men een wetsvoorstel heeft ingediend teneinde de woningschade ten gevolge van droogte (bv met inkrimping van de bodem tot gevolg) wel op te nemen in de brandpolis als een gedekt schadegeval.

Op **14 januari 2021** werd een wetsvoorstel ingediend in de Kamer waarbij volgend artikel uit de Wet Verzekeringen als volgt “moet geïnterpreteerd” worden:

*Artikel 124, § 1, d), van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen wordt in die zin uitgelegd dat onder de woorden “een beweging van een belangrijke massa van de bodemlaag, die goederen vernielt of beschadigt, welke geheel of ten dele te wijten is aan een natuurlijk fenomeen anders dan een overstroming of een aardbeving” **ook moet worden begrepen een inklinken van de bodem, waardoor goederen worden vernield of beschadigd, dat geheel of ten dele het gevolg is van een langdurige periode van droogte.**” (eigen onderlijning)*

De toekomst zal uitwijzen of de kamer dit voorstel goedkeurt (of niet) en wat de Rechtbanken met nieuwe dossiers inzake langdurige droogte zullen doen.

In elk geval dient benadrukt dat de Ondernemingsrechtbank te Gent, afdeling Kortrijk eind 2020 geen nieuwe (interpretatieve) wetswijziging nodig had om de inkrimping van de ondergrond wel onder de dekking van de brandpolis te brengen.

Het blijft dan ook een interessante discussie op verzekeringstechnisch gebied dewelke uiteraard een enorme impact heeft of kan hebben op eigenaars van woningen die schade ervaren die het gevolg zijn van langdurige droogte met inkrimping van de ondergrond tot gevolg.

Hebt U vragen over verzekerings- en aansprakelijkheidsrecht, neem gerust met ons kantoor contact op.